សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមទៀតចូរទាក់ទង " ផ្នែកគាំទ្រនិងសិក្សាមេរោគហេឆអាយវី/ជម្ងឺអេដស៍ ពហុវប្បធម៌ " **Multicultural HIV/AIDS Education and Support Service** ទូរស័ព្ទលេខ (02) 515 3098 ឬមណ្ឌល **Albion Centre** ទូរស័ព្ទលេខ (02) 332 4000 ។ ដើម្បីទាក់ទងទៅផ្នែកផ្តល់ព័ត៌មានពីមេរោគហេឆអាយវី/ជម្ងឺអេដស៍ (**HIV/AIDS Information Service** ជាភាសាខ្មែរ ចូរទូរស័ព្ទទៅលេខ (02) 391 9977 ៕

****

NSW Multicultural Health Communication Service
website: www.http://mhcs.health.nsw.gov.au
e-mail: mhcs@doh.health.nsw.gov.au
phone: (02) 9382 8111

multicultural communication

KHMER
27th November 1995

ការការពារទល់និងមេរោគ " ហេឆ អាយ វី "
ចូរយើងចូលរួមជួយទទួលខុសត្រូវក្នុងរឿងនេះ

Preventing HIV : Let's Share the Responsibility

NSW HEALTH
FOR A STATE OF BETTER HEALTH

ការការពារទល់នឹងមេរោគ " ហេឆ អាយ វី "
ចូរយើងចូលរួមជួយទទួលខុសត្រូវក្នុងរឿងនេះ
Preventing HIV : Let's Share the Responsibility

ថ្ងៃមួយមិត្តខ្ញុំម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំថា " ខ្ញុំមិនចាំបាច់ត្រូវការនិយាយពិគ្រោះជាមួយកូនជំទង់ៗរបស់ខ្ញុំអំពីការការពារជម្ងឺអេដស៍ទេ ។ ពីព្រោះកូនខ្ញុំវាគ្មានរួមសង្វាស ហើយវាមិនប្រើម្ជុលចាក់គ្រឿងញៀនទេ ដូច្នេះធ្វើម៉េចវានឹងឆ្លងជម្ងឺអេដស៍កើត ? ។"

មិត្តខ្ញុំនេះក៏ដូចតែមាតាបិតាខ្លះឯទៀតដែរ ដែលមានជំនឿថាមេរោគ " ហេឆ អាយ វី " HIV (ជាមេរោគនៃជម្ងឺអេដស៍ ដែលជាជម្ងឺកាចសាហាវអាចបណ្ដាលឲ្យស្លាប់) មិនជាចំណុចមួយសំរាប់យកមកពិគ្រោះជាមួយកូនឡើយ ។ ជួនកាលមាតាបិតាទាំងនេះមានគំនិតយល់ថាវាមិនសមរម្យនិងនិយាយស្ដីអំពីមេរោគ ហេឆអាយវី ឬជួនកាលពីព្រោះគេយល់ថា ដោយសារគេបានចិញ្ចឹមប្រៀនប្រដៅកូនឲ្យចេះគោរពតម្លៃប្រពៃណីតាំងពីតូចមក ដូច្នេះវាមិនត្រូវឆ្លងមេរោគហេឆអាយវីទេ ។

ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឆ្លើយប្រាប់មិត្តខ្ញុំថា មេរោគ ហេឆអាយវីជាចំណុចដ៏សំខាន់មួយនៃបញ្ហាសុខភាព ។ វាជាភារៈកិច្ចរបស់មាតាបិតាដែលត្រូវបង្រៀនកូន ឲ្យចេះថែរក្សាសុខភាពខ្លួនឯងតាមរបៀបផ្សេងៗ ។ យើងបង្រៀនកូនពីភាពគ្មានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ, ពីការជៀសវាងនូវវត្ថុណាដែលអាចធ្វើឲ្យខូចសុខភាពដូចជាបារី - ដូច្នេះ តើហេតុដូចម្ដេចបានជាយើងមិនគួរបង្រៀនកូនឲ្យជៀសវាងអំពីជម្ងឺនានា រួមបញ្ចូលទាំងមេរោគហេឆអាយវី ? សំខាន់ជាងនេះទៅទៀត បើយើងមិនទាន់មានការព្យាបាលឬថ្នាំចាក់ការពារមិនឲ្យឆ្លងមេរោគហេឆអាយវីនេះទេ មធ្យោបាយតែមួយដើម្បីកុំឆ្លងរាលដាលមេរោគនេះ គឺមានតែវិធីការពារទល់នឹងមេរោគនេះតែប៉ុណ្ណោះ ។

មិត្តខ្ញុំពោលវិញថា " ប្រហែលជាអ្នកនិយាយត្រូវហើយ " ។ " ក៏ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនសូវជាច្បាស់លាស់ពីការនិយាយប្រាប់វាថា ការប្រើស្រោមលិង្គជួយការពារទល់នឹងមេរោគហេឆអាយវី ។ ព្រោះបើខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ វាអាចឲ្យកូនយល់ថាយើងលើកទឹកចិត្តវាឲ្យប្រព្រឹត្តការរួមសង្វាស " ។

ខ្ញុំបញ្ជាក់ប្រាប់មិត្តខ្ញុំវិញថាមិនមែនដូច្នោះឡើយ ។ " នៅពេលដែលមាតាបិតានិយាយណែនាំកូនក្មេងជំទង់ៗសមហេតុផល វាច្រើនតែគិតមើលខុសត្រូវក្នុងរឿងនេះ ។ ក្នុងឋានៈជាមាតាបិតា យើងត្រូវចេះទុកចិត្តក្មេងថាវាគោរព នឹងស្គាល់នូវតម្លៃនៃការណែនាំរបស់មាតាបិតា ។ យ៉ាងណាក្ដី វាគួរតែដឹងពីរបៀបសំរាប់ការពារខ្លួនវា -- សំរាប់ពេលណាដែលវាត្រូវការ " ។

ម្យ៉ាងទៀត ទោះបីយើងចូលចិត្តឬមិនចូលចិត្តក្ដី ក្មេងស្ដាប់ដំណឹងគ្រប់បែបយ៉ាងតាមទូរទស្សន៍និងពីមិត្តភ័ក្រ - ហើយជួនកាលមិនមែនជាការពិតត្រឹមត្រូវទៅទៀត ។ តើការដែលក្មេងរៀនដំណឹងពិតប្រាកដពីមាតាបិតា មិនមែនជាការល្អប្រពៃទេឬ ?

ពាក្យមួយរបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក (The World Health Organisation's Theme) សំរាប់ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ដែលជាថ្ងៃរំលឹកជម្ងឺអេដស៍ពិភពលោក មានចំណងជើងថា " ចែកចាយសិទ្ធិ ចូលរួមក្នុងការទទួលខុសត្រូវ "។ នេះបានសេចក្ដីថា យើងទាំងអស់គ្នាមានសិទ្ធិទទួលពត៌មានស្ដីពីមេរោគហេឆអាយវី ហើយនិងរបៀបការពារខ្លួនឯង - ក៏ប៉ុន្តែក្នុងខណៈជាមួយគ្នានេះយើងមានភារៈទទួលខុសត្រូវជាមួយគ្នាដើម្បីការពារកុំឲ្យជម្ងឺនេះឆ្លងរាលដាលក្នុងសង្គម ។ មធ្យោបាយមួយសំរាប់ការពារ គឺការផ្ដល់ដំណឹងពិតប្រាកដដល់កូនរបស់យើង ។

ពីព្រោះមេរោគហេឆអាយវីអាចឆ្លងដល់បុរសនិងស្ត្រីគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងគ្រប់សាសនា ដូច្នេះវាជាបញ្ហារបស់យើងទាំងអស់គ្នា ។ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវការដឹងអំពីមេរោគនេះ ។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ឆ្លងហេឆអាយវី មេរោគនេះនឹងឋិតនៅក្នុងឈាម ទឹកកាមបុរស ឬទឹកកាមស្ត្រីនោះ ។ នៅពេលដែលឈាម ឬទឹកកាមនៃអ្នកជម្ងឺចូលទៅក្នុងឈាម ឬទឹកកាមនៃជនម្នាក់ទៀតជម្ងឺនេះក៏ឆ្លងទៅជាមួយដែរ ។ ហេតុដូច្នេះហើយវាជាការសំខាន់ណាស់ ដើម្បី ៖

- ប្រើស្រោមលិង្គនៅពេលរួមសង្វាស (លើកលែងតែអ្នករួមសង្វាសតែជាមួយដៃគូតែម្នាក់ ហើយអ្នកដឹងយ៉ាងពិតប្រាកដថាដៃគូរបស់អ្នករួមសង្វាសតែជាមួយអ្នកប៉ុណ្ណោះ) ។

មេរោគហេឆអាយវីមិនអាចឆ្លងតាមការប្រាស្រ័យទាក់ទងរាល់ថ្ងៃ មិនឆ្លងតាមការឱបឬថើប មិនឆ្លងតាមរយៈម្ហូបឬទឹក មូសឬការដែលសត្វល្អិតខាំ ឬការប្តូរឈាមធ្វើនៅក្នុងប្រទេសអូស្ត្រាលីចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៨៥ មក ។